

Nova ciutadania, nova ciutat

Dll, 16/02/2015 per Jordi López Camps

[Vita Moleskine](#)

La relació de la ciutat de Barcelona amb els immigrants ha anat canviant al llarg del temps. En un primer moment, aquestes persones foren considerades simplement com uns nouvinguts i les autoritats de la ciutat desenvoluparen programes d'acollida i integració a fi d'assegurar la cohesió social. El pas del temps ha canviat substancialment aquest punt de vista. Molts dels immigrants del passat han començat a fer seu el paisatge de la ciutat, amb tots els seus matisos i variacions, i han esdevingut uns barcelonins més. Aquests són ara ciutadans que volen ser considerats com a tals, amb els seus drets reconeguts, especialment els polítics, i amb les responsabilitats assumides per construir a Barcelona un espai de convivència comuna.

L'accent de la política pública en relació amb el que fins ara es considerava política d'immigració no ha d'estar en la gestió dels nouvinguts, sinó en la gestió de la diversitat cultural de la ciutat on es troben cultures i tradicions, creences i religions força diferents. Això representa un canvi substancial de perspectiva. No obstant això, en cap moment aquest nou enfocament significa desatendre l'acolliment dels immigrants, sinó reorientar part dels esforços que abans es destinaven a les polítiques immigratòries cap a la gestió política de la diversitat cultural. Un dels debats polítics i socials de futur a la ciutat de Barcelona és com viure i convida en la diversitat i des de la diversitat dels seus ciutadans. Cal fer-ho sense exclusions; tots els barcelonins s'han de sentir subjectes polítics de ple dret en la construcció de la ciutat. Un objectiu irrenunciable dels programes d'integració social, un cop superada la fase d'acolliment, és aconseguir el pas de la condició d'immigrants a la de ciutadans.